

[Fiaansministeren.]

Christen Bergs berømte visneudtalelse. Nu tror jeg, det ville være fjernt fra hr. Poul Dams positive og konstruktive sjæl at indlede en visnepolitik her i tinget, og jeg mener heller ikke, han vil have magt nok dertil, men Christen Berg sagde, at alting skulle visne i hænderne på dette ministerium, der trodser den almindelige valgret. Se, denne tilføjelse glemte hr. Poul Dam, men det var vistnok det, der var det væsentlige for Christen Berg, at regeringen havde trodset den almindelige valgret. Det var vist ikke en almindelig kritik af regeringens økonomiske politik, der havde ført Christen Berg ind i denne visnepolitik. Jeg kan sige hr. Poul Dam, at regeringen har ikke til hensigt at trodse den almindelige valgret, ikke på nogen måde.

Hr. Per Hækkerup talte om et valg. Det skal nok komme; det er i hvert fald regeringens indstilling, tror jeg — uden at jeg har talt med statsministeren om det — at valget skal nok komme, og at regeringen ikke vil trodse valgets resultat.

Men jeg føler, således som debatten har formet sig, at tålmodigheden måske er noget større i år end i fjor, selv om hr. Per Hækkerup for en gangs skyld kunne finde et citat, som jeg står ved. Det var fra min oppositionstid, hvor jeg sagde, at landet trængte til en ny regering. Det står jeg ved, for vi fik en ny regering, og jeg mener stadig, det var godt, det skete, så jeg fortryder for en gangs skyld ikke denne udtalelse fra oppositionstiden. Men jeg begriber naturligvis, at en opposition kan se anderledes på et sådant forhold, og at den også kan vurdere denne regering anderledes, end vi selv gør. Men vi erkender alle de økonomisk-politiske problemer og deres alvor, og derfor skulle vi hellere bruge resten af valgperioden til at løse dem end til at tale om, hvorvidt en regering vil trodse et valgresultat, for herom kan der ikke blive tale.

Økonomiministeren og ministeren for nordiske anliggender samt europæiske markedsanliggender (Nyboe Andersen): Den socialdemokratiske ordfører, hr. Per Hækkerup, stillede mig et par konkrete spørgsmål og efterlyste min vurdering vedrørende et par forhold inden for både økonomien og markedspolitikken.

Det første drejede sig om stigningerne i ejendomsværdierne og deres mulige indflydelse på forbruget. Her vil jeg først gerne sige, at det er jo ikke noget nyt problem. Faktisk har stigningerne i ejendomsværdierne snarest været svagere i de seneste år, end de var i første halvdel af 1960'erne. Dernæst stiger ejendomsværdierne jo ikke af sig selv; de stiger, fordi det almindelige prisniveau stiger, og fordi folk har forventninger om, at det vil fortsætte med at stige; derfor vil folk gerne købe fast ejendom. De stiger også, fordi byggeomkostningerne går i vejret. De er kort sagt i hovedsagen afledt af den almindelige stigning i indkomster og omkostninger. Men det udelukker naturligvis ikke, at stigende ejendomsværdier kan tænkes at virke forstærkende tilbage på den øvrige prisstigning bl. a. ved at påvirke efterspørgsel og forbrug. Jeg tror nu ikke meget på, at de skulle medføre en væsentlig stimulans til det almindelige forbrug. Man må jo huske, at ejendomskøberne i en tid, hvor ejendomsværdierne og ejendomspriserne stiger, må påtage sig større afdrag på gæld og dermed en større opsparing, og det vil i hvert fald modvirke en eventuel formindsket opsparing hos dem, der sælger til de højere priser. Mulighederne for en belønning af værdistigningerne er jo blevet strammet væsentligt i de senere år og nu sidst ved realkreditreformen i sommer. Til lægslån til byejendomme og udlån til nye sommerhuse har i det sidste år tilsammen kun været af en størrelsesorden på en god halv milliard kr., og heraf må man utvivlsomt antage at kun en beskedent del er blevet direkte anvendt til forbrugsformål. Noget andet er, at stigende ejendomspriser utvivlsomt stimulerer efterspørgsel og forbrug på ét bestemt væsentligt område, nemlig boligbyggeriet, iveren efter at skaffe sig eget hus, men hvis jeg har forstået det ret, er det vel ikke den form for forbrug, hr. Per Hækkerup først og fremmest ønsker begrænset.

Regeringen har erklæret sig rede til at drøfte spørgsmålet om en skærpelse af kapitalvindingsskatten, men jeg vil her gerne fremhæve, som hr. Niels Helveg Petersen gjorde det, at herved lapper man kun på de sociale virkninger af, at der opstår formuegevinster. Det, der batter noget, og det, man også fra regeringens side først og frem-